

Itt a palack, hol a palack?

Azt mondták, ígérték, hogy mára itt lesz. Mármost a palackos tej. Sajnos, az ígért csak ígért maradt. S gondolom, sokezer vásárló bosszúsággal konstatálja március elsején is a palackozott tej hiányát. Hogy miért van ez így? Mert javították a palackozó gépet, amely elromlott, mert alkatrészei kiszolgálták a tőlük elvárható időt.

A kérdéseket tovább halmozhatnánk. Ott a pótalkatrész, cserélik ki egy szombat éjjel vagy vasárnap. Hogy nincs pótalkatrész? Valóban nincs. De miért nincs? Azt mondják importgép, azért nincsen. De miért vásárolnak olyan importgépet, amelyhez nem lehet biztosítani az alkatrészeket?

Nem így áll az igazság.

A gép elromlott — s hogy elromlik, azt évekként előbb is tudták, hiszen az alkatrészeknek megvan a „kihordási idejük” — s most hónapokon át fabrikálják. Pedig nem szabadna ilyen hosszú ideig javítani egy palacktöltő berendezést, még akkor sem, ha bármennyire kényes és precíz jószág.

A gépi berendezést elvitte a Tejipari Szállítási Szolgáltató és Készletező Vállalat szentesi üzeme (tehát kapun belül van az „emins” szerkezet), s így nem is lehet más vállalat hanyagságára hivatkozni, legfeljebb külföldi cégére. Arra is hivatkozhat, hogy nem szállították le a megrendelt alkatrészt. Persze, az is kérdés, hogy mikor rendelték meg. Évekkel előbb, vagy csak akkor, amikor a „krach” bekövetkezett? Most maguk készítik ilyen alkatrészt, s azt ígéri, hogy március végére ismét palackozhatják a tejet Szegeden.

Sajnos, a kérdésekre alig lehet elfogadható magyarázatot adni. Előbb kellett volna rendelni, vagy eleve idehaza elkészíteni a beteg részek mását. Egy 120 ezer lakosú nagyváros fogyasztó közönségét nem elégíti ki magyarázat! S nem ígéretekre, hanem palackozott tejre van szükség minden áldott nap.

G. L.

Telemark hősei

Hőfötte, ammoniaszínű völgyben játszódik a film. Bizarr északi fényben faházak, hősáncok vibrálnak, hidak, szerpentinek tanúi a történelemnek. 1942-ben a náci megszállta Norvégia egyik városában, Telemarkban, helyi partizánok felrobbantották a Norsk Hydro nehévíz-üzemet, megakadályozva a német atombomba elkészítését. Ennyi a történet.

S. Anthony Mann színes, szélesvásznú filmje pusztán ennyi cselekményvázlatra tartott igényt belőle. Problematikája sem ismeretlen: szereplői között egyetlen konfliktus támad, az esetleges bombázással feláldozható-e a helybeli lakosság a német atombomba elkészítése utáni összes felelősségért, vagy sem. Kimondható-e haterember halálát ítélete talán sokmillió megmentéséért, vagy mindent bizának a kockázatra.

Azóta Hiroshima részben már választott erre a dilemmára, ám itt másról van szó. Maroknyi ellenálló készül a robbantásra, s vérbeli western-módra véghez is viszi. Partizánfilm helyett tehát a kalandfilm eszköztárával elevenedik meg a merész szabotázs, ahol a végeredmény pillanatra sem lehet vitás. De nem is az a fontos, milyen külső kényes helyzetek, objektív akadályok, belső-lelektani moti-

vációk során jutnak el hőseink a tettig, hanem mit csinálnak közben.

A film így óvatosan kikerül a drámai csomópontokat, a néző kizárólag a soronkövetkező akcióért szorítt, s az alkotókkal együtt vállalja a cowboy-filmektől átszármazott szokványos következtetéseket is: a he-

piendes véletlenek hajszál-élre állított helyzeteket halmazát, a fess öltözékű, divatosan borotvált-frizurájú partizánokat. Akiknek neve nem cseng idegenül: Kirk Douglas, Richar Harris, Ulla Jacobsen, Michael Redgrave.

N. L.

Árnyak a Notre Dame felett

Interjú a gyilkossal. Egy bűnügyi riporter a kivégzendők listáján. Egy titok, amelyért gyilkolnak. Kik rejtőznek a csuklyások mögött.

Ugye ismerősnek tűnnek a fenti mondatok? A rendőri riportok felcímeiként szoktak közölni hasonló jelzavakat a ponyvaregények.

Idézeteink azonban mégsem egy ponyvaregényből valók: a MOKEP ismertetőjéből másoltuk ki valamennyit. Abból az ismertetőből, amely az NDK-ban készült, új bűnügyi film adatait közli, s amely jelmondatként javasolja a tömör hangzású fogalmazványokat.

Amilyen ponyvafűzők a jelmondatok, olyan ponyvafűző maga a film is. Pontosan az van benne, ami a rossz detektívregények sajátja: álizgalom, álhomály, álfejtés. Egyéb alig!

A második világháborút megelőző években kezdődik a versengő történet. Egy rendőri riportert mutat be az első képer, s a kommentár, amely a felvételeket kíséri, gyorsan közli is, hogy

Párizs legügyesebb bűnügyi riportere van szó (Még jó, hogy megmondják, egyébként úgysem tudnánk meg róla). Az illető férfi aztán nyomozni kezd egy bizonyos Sonelli professzor gyilkosa után. Nyomoz egy nap, nyomoz két nap, s nyomoz még évek múlva is, hiszen a tv-film két forgatókönyvírója, Herbert Schauer és Otto Bonhoff, nagyon jól tudja, hány percig is kell egy ilyen nyomozás filmnek tartani.

A szabvány időtartamú történet végére aztán fény derül persze mindenre. Megtudjuk, kik ölték meg Sonelli professzort, s azt is, hogy kik tartoztak a titokzatos csuklyások bandájába, akik a titkos fasiszta szervezet tagjaiként Franciaország ellen törtek.

De mindezt csak a gondosan megformált mondatok közlik a nézővel, a képek jóformán semmit nem mutatnak. Kurt Jung-Alsen tv-krimije ilyenformán nem több egy agyonbeszél, alkonyi riportert mutat be az első képer, s a kommentár, amely a felvételeket kíséri, gyorsan közli is, hogy

A. L.

Magyar-EAK kulturális együttműködés

Kairóban aláírták az 1968–1969-re szóló magyar-egyiptomi kulturális és tudományos együttműködési munkatervet. A két ország tudományos kutatókat, tanárokat, író-, művész- és tudósdelegációkat cserél, kölcsönösen filmfesztivált rendez, népi együttesek vendégjátékát teszi lehetővé.

Kamara-zene

Kiss György (hegedű), Onczay Csaba (gordonka) és Baranyay László (zongora) már gimnazista korukban, mint a szegedi szakiskola akkori növendékei, buzgón játszották a különböző korok kamaraműveit. Miután a Zeneművészeti Főiskolára kerültek, tovább bővítették repertoárjukat, s ennek a többéves, kitartó munkának az eredménye, hogy — mint annak idején megírtuk — kamaraegyüttesük a Zeneművészeti Főiskolán az Októberi Forradalom 50. évfordulója alkalmával rendezett házi versenyen első díjat nyert.

Szerda esti szegedi hangversenyük első részében Mozart C-dúr Triója és Dvorzak Szegeden alig ismert Dumky zongorahármasa került előadásra. Ha a Mozart-mű interpretálását elsősorban a stílusos hangvétel, a finom könnyedség, az ökonómikus felépítés és számos részletességgel kiemelés jellemezte — a Dvorzak-trio megszólaltatásában a virtuozitás mellett magvas tömörség és drámai intenzitás érvényesült.

A szünet után Dohnányi Ernő c-moll Zongorakvintettje hangzott el, amelyben a II. hegedűt Zalay Tamás, a brácsa szólomát pedig Lukács Péter zeneakadémiai növendék játszotta.

Dr. Nagy István

Félmillió fénykép

Önarcképnek is nevezhetnénk a szegedi Fényképszöveteztet mérlegbeszámoló közgyűlést, amelyet immár tizenhatszáz tartanak meg fennállásuk óta. A tavalyi esztendő is eredményes volt, erről adhatott számot a tagság előtt Szabadi Tibor, a ktsz alapító elnöke.

A kizárólag lakossági szolgáltatást végző tagság 104,5 százaléka teljesítette tervét és 418 ezer forint értékű munkával többet végzett, mint tavalyelőtt. A tegnapi, csütörtöki megkezdett közgyűlésen 140 ezer forintot osztottak ki a tagság között jutalom, osztalék és prémium címén. A beszámolóból kiderült, hogy a szöveteztet tavaly üzletet nyitott Szentesen és Szegváron, s hamarosan Makon is új üzletet rendeznek be. A szegedi riport-műteremben ezután nemsokára előhívják a színes felvételeket, hanem új nagytűgépük segítségével színes képek kidolgozására is vállalkoznak.

Akác László

PÉNTEK,
1968. MÁRCIUS 1.

DEL-MAGYARORSZAG 5

Szemlélet kérdése

„Tételezzük fel — írja Szepte Imre, Kossuth Lajos sugárút 49–51. szám alatti olvasónk —, hogy egybeesik a vállalat és munkavállalójának érdeke. Egyik nap hallom a villamoson a kalauznótól: ha valaki szalad, hogy elérje a villamost, s bevarja, a legtrikább esetben köszöni meg az utas a figyelmességét. Megítélésem szerint ez udvariassági kérdés, és az érem egyik oldala. A másik az, hogy akinek bérlete van, az bizalmat szavazott a közlekedési vállalatnak, hogy az előre fizetett 25 forintjára bízatosan utazhat. Aki pedig ma is készpénzzel fizet, és ha a kalauz előbb csemetet, mint ahogy elérné a villamost, elindul gyalog, dohogva és bosszankodva. Az ilyen forintot viszont kiesnek a vállalat zsebéből, alighanem a kalauzéból is. Véleményem szerint mindkét eset érdekben érdekes a szaladó embereket bevarni.”

A mi véleményünk viszont nem egyezik ezzel.

Roszsabb a vízűveg?

Bozókai Józsefné háziaszszony arról tájékoztat bennünket, hogy lapunkban az 1930-as években olvasott tanácsadást a tojás konzerválásáról. Akkor azt ajánlották, hogy tizszázalékos vízűveg keveréssel a fazékba rakott tojást töltsük fel vízzel. Mint írja: „A tanács-

adás bevált, évtizedeken át jó eredménnyel tudtam tárolni a tojást, amely így egy-két évig is elállt. Az utóbbi időben azonban, nem tudom mitől, petróleum-jáskón a vízűveg, s ez a tojásnak is megérzik. Talán rakott tojást töltsük fel vízűveg technológiával készítik a zel. Mint írja: „A tanács-

Beteg gyerekekkel

„Gyermekeim körúton, az ügyeleten, vagy a gyermekklini-
— írja levelében Károly Lajos (Odessa 42-es épület IV. em. 15.) — nem először kapnak meg olyan betegséget, amelynek gyógyítása folyamatos, naponta történő injekciói igényel. Munkanapokon a körzeti gyermekgyógyászati szakrendelésen, vasárnap és munkaszüneti napon viszont a Párizsi aligha jó, külön-

sen most, amikor influenzajárvány van, hogy az amúgy is beteg gyermeket messze szíriól vigyük a városba. Az injekciót különben magunkkal viszzük, a gyermek-kórházban viszont úgyis van orvosi és nővéri ügyelet. Problémánk megoldására bizonyára lehet egyszerűbb megoldást találni.”

Levelezőtársat keres

Kedves levelet hozott a posta szerkesztőségünknek Deszkről, a Petőfi Sándor utca 22. szám alól. Küldője Szabó Katalin, aki mint írja 12 éves múlt tavaly szeptember 14-én. Az általános iskola hetedik osztályába jár, tanulmányi eredménye: 4,7. „Szüleim termelősövetkezet tagok. Szeretnék levelezni hozzám hasonló korú kislánnyal, aki szintén hatodikos, esetleg hetedik osztályba jár, és legalább 4-es tanuló, vagy annál jobb.”

Pech a rádióval

Vass Balázs (Vasasszentpéter utca 27.) olvasónk azt írja levelében, hogy tavaly júniusban vásárolt egy R 4360 Velence típusú rádiót és azóta járja vele a kálváriát a GELKA-tól a székesfehérvári rádió- és televízióig. Már háromszor vitte javítani, de a rádió még mindig nem jó. Mint írja: „Felhangosításkor torzít, halkabb vételnél akadozik és, elfal-
kul. Ezt a hibát közöltem a GELKA-val és a gyárral is. A készüléket vissza akartam küldeni a gyárnak, de közölték velem, hogy ahhoz kell a GELKA hozzájárulása is. Érthető, hogy a rádió folytonos hibája miatt tavaly június óta elvesztettem a türelmemet.”

Orvostól orvosig

Márkus Vilmosné olvasónk (Alföldi utca 22.) panaszkol, hogy 12 éves fiát mumszgyanúval hazaküldték az iskolából délelőtt 10 óra körül. Előző lakhelyük szerint az Oskola utcai rendelőhöz tartoztak, s a gyermek odament el rendelésre. Amikor sor került rá, közölték vele, hogy lakásváltozásuk miatt most már a Korda sori rendelőhöz tartoznak. A

kisfiú itt is várt sorjára, majd elutasították, hogy menjen a Szivárvány kitérőnél levő rendelőbe, mert odatartozik. Onnan is tovább küldték a Hámán Kató iskolába, a gyermekorvosi szakrendelésre. „Ennyi huzavona után fiam elfáradt, megéhezett és hazament. Hiába járt orvosától orvosig. Szerencsére másnap már semmi baja nem volt, mehetett iskolába. Igaz, orvosai igazolást sehol nem kapott, de remélem, az iskolaorvos igazolja majd a mulasztott órákat, mivel ő küldte el a körzeti orvoshoz.”

Drága „akrobatika“

Lapunk február 27-i számában beszámoltunk olvasóinknak arról, hogy esztelen virtuskodást tanúsított vasárnap délelőtt a szegedi közúti hid hatalmas ívén két fiatalember, Szili Mihály 21. és Czírok József 22. éves, Sándorfalva, Sport utca 2., illetve Szabadság utca 3. szám alatti lakosok. Ittas állapottban mászkáltak a hid tetején, s „bravúrjukkal” egy óra hosszára leállították a forgalmat a hídon. Kivonultatták a mentőket, tűzoltókat, a vízi rendőrséget, s a rendőrség ügyeleti szolgálatát, míg végül leszedték őket. A Szeged városi és járási rendőrkapitányság döntést hozott a garázda magatartású fiatal emberekkel szemben, akik a Szegedi Víz- és Csatornaművek Vállalat alkalmazottjai. Czírok Józsefet 30, társát, Szili Mihályt 25 napi elzárásra bírságolta.